

Bruksela, 2 maja 2025 r.
(OR. en)

7710/25

LIMITE

**AUDIO 20
CULT 26
TELECOM 102
PI 57
SOC 194
EMPL 128
DIGIT 55
RECH 136
EDUC 91
CONSOM 56
DATAPROTECT 57**

NOTA

Od:	Sekretariat Generalny Rady
Do:	Komitety Stałych Przedstawicieli / Rada
Dotyczy:	Projekt konkluzji Rady w sprawie oceny ram prawnych dotyczących audiowizualnych usług medialnych i usług platform udostępniania wideo – Zatwierdzenie

Grupa Robocza do Spraw Audiowizualnych i Mediów przeanalizowała projekt konkluzji na powyższy temat. Załączony tekst poparły wszystkie delegacje.

Komitety Stałych Przedstawicieli jest proszony o potwierdzenie, że osiągnięto porozumienie w sprawie załączonego tekstu, i o przedłożenie go Radzie (ds. Edukacji, Młodzieży, Kultury i Sportu) do zatwierdzenia na posiedzeniu 13 maja 2025 r., a następnie do publikacji w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.

Projekt konkluzji Rady w sprawie oceny ram prawnych dotyczących audiowizualnych usług medialnych i usług platform udostępniania wideo

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

Przypominając o dokumentach źródłowych przedstawionych w załączniku¹,

UZNAJE, ŻE:

1. Dyrektywa o audiowizualnych usługach medialnych² jest głównym aktem prawnym regulującym unijny rynek mediów audiowizualnych. Po zmianie wprowadzonej w 2018 r. objęła ona również usługi platform udostępniania wideo (usługi VSP) i ustanowiła Europejską Grupę Regulatorów ds. Audiowizualnych Usług Medialnych (ERGA) – wysoko wykwalifikowany organ składający się z przedstawicieli krajowych organów regulacyjnych.
2. W europejskim akcie o wolności mediów³ dodatkowo podkreślono wyjątkową rolę usług medialnych. W akcie tym ustanowiono też Europejską Radę ds. Usług Medialnych (zwaną dalej „Radą ds. Usług Medialnych”), która zastępuje ERGA i jest jej następcą prawnym, a ma zajmować się promowaniem spójnego i skutecznego stosowania dyrektywy o audiowizualnych usługach medialnych i europejskiego aktu o wolności mediów. W europejskim akcie o wolności mediów przypomina się również, że ochrona wolności mediów i pluralizm mediów to dwa główne filary demokracji.

¹ W załączniku wymieniono dokumenty związane z odnośnymi kwestiami.

² Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/13/UE z dnia 10 marca 2010 r. w sprawie koordynacji niektórych przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich dotyczących świadczenia audiowizualnych usług medialnych (dyrektywa o audiowizualnych usługach medialnych) (Dz.U. L 95 z 15.4.2010, s. 1) oraz dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1808 z dnia 14 listopada 2018 r. zmieniająca dyrektywę 2010/13/UE w sprawie koordynacji niektórych przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich dotyczących świadczenia audiowizualnych usług medialnych (dyrektywa o audiowizualnych usługach medialnych) ze względu na zmianę sytuacji na rynku (Dz.U. L 303 z 28.11.2018, s. 69–92).

³ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/1083 z dnia 11 kwietnia 2024 r. w sprawie ustanowienia wspólnych ram dla usług medialnych na rynku wewnętrznym i zmiany dyrektywy 2010/13/UE (europejski akt o wolności mediów) (Dz.U. L, 2024/1083, 17.4.2024).

3. Jasność prawa oraz proste i spójne przepisy są ważne dla wszystkich dostawców audiowizualnych usług medialnych i dostawców platform udostępniania wideo. Związek między dyrektywą o audiowizualnych usługach medialnych a innymi odpowiednimi aktami prawnymi UE, w szczególności aktem o usługach cyfrowych⁴ i dyrektywą o handlu elektronicznym⁵, powinien być wyraźny. Chociaż w akcie o usługach cyfrowych i dyrektywie o handlu elektronicznym ustanowiono przepisy horyzontalne dotyczące działalności dostawców usług pośrednich w internecie, w dyrektywie o audiowizualnych usługach medialnych określono przepisy sektorowe dotyczące treści i powinna ona pozostać głównymi ramami prawnymi regulacji audiowizualnych, aby chronić i promować dalszy rozwój zróżnicowanego, sprawiedliwego, bezpiecznego, wiarygodnego i konkurencyjnego rynku mediów audiowizualnych UE, a także niezależnych, wiarygodnych i zróżnicowanych kulturowo europejskich treści audiowizualnych.
4. Rynek mediów audiowizualnych, nawyki konsumpcyjne i ogólne ramy prawne UE stale się zmieniają. Zgodnie z art. 33 dyrektywy o audiowizualnych usługach medialnych Komisja Europejska ma przedłożyć Parlamentowi Europejskiemu i Radzie ocenę *ex post* skutków tej dyrektywy i jej wartości dodanej, dołączając w stosownym przypadku wnioski dotyczące jej przeglądu.
5. W niniejszych konkluzjach Rada zamierza zwrócić uwagę Komisji na:
 - a) znaczenie dyrektywy o audiowizualnych usługach medialnych jako całości oraz na jej potencjał – jako dyrektywy w ramach rynku wewnętrznego – jeśli chodzi o zapewnienie równowagi między zachowaniem zasady pomocniczości i poszanowaniem kompetencji państw członkowskich w zakresie rozwijania polityki kulturalnej zgodnie z Traktatami i innymi przepisami prawa Unii z jednej strony a realizacją pozostałych celów UE, w tym właściwego funkcjonowania rynku wewnętrznego, z drugiej strony poprzez między innymi zasadę kraju pochodzenia;
 - b) niektóre obszary, które są wspólnie uznawane za ważne i które powinny – między innymi – zostać szczegółowo przeanalizowane przez Komisję w ramach procedury oceny.

⁴ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/2065 z dnia 19 października 2022 r. w sprawie jednolitego rynku usług cyfrowych oraz zmiany dyrektywy 2000/31/WE (akt o usługach cyfrowych) (Dz.U. L 277 z 27.10.2022, s. 1).

⁵ Dyrektywa 2000/31/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 8 czerwca 2000 r. w sprawie niektórych aspektów prawnych usług społeczeństwa informacyjnego, w szczególności handlu elektronicznego w ramach rynku wewnętrznego (dyrektywa o handlu elektronicznym) (Dz.U. L 178 z 17.7.2000, s. 1–16).

Do rozpatrzenia pozostają też pewne tematy wskazane przez państwa członkowskie, w związku z czym niniejszych konkluzji nie należy postrzegać jako wyczerpującego wykazu obszarów, które zdaniem Rady wymagają oceny. Celem Rady jest rozpoczęcie opartej na faktach dyskusji na temat niektórych aspektów ram dotyczących mediów audiowizualnych, bez ograniczania tej dyskusji i bez przesądzania o wyniku ewentualnych przyszłych negocjacji w sprawie dyrektywy o audiowizualnych usługach medialnych.

ZAKRES STOSOWANIA DYREKTYWY

BIORĄC POD UWAGĘ, ŻE:

6. Niezwykle ważne jest, aby zakres stosowania dyrektywy o audiowizualnych usługach medialnych mógł być dostosowywany w miarę dalszego rozwoju rynku audiowizualnego. Zakres ten powinien być na tyle szeroki i jasny, aby obejmował wszystkie istotne rodzaje audiowizualnych treści i usług medialnych oferowanych na rynku wewnętrznym, niezależnie od sposobu ich dystrybucji. Pojawiły się pewne wątpliwości w odniesieniu do klasyfikacji rozwijających się form działalności audiowizualnej w internecie⁶.
7. W motywie 3 dyrektywy o audiowizualnych usługach medialnych⁷ wyjaśniono, że programy lub inne usługi audiowizualne podlegające odpowiedzialności redakcyjnej dostawcy mogą same w sobie stanowić audiowizualne usługi medialne, nawet jeżeli są oferowane za pośrednictwem platform udostępniania wideo. Niektórzy użytkownicy usług VSP (często określani jako „influencerzy” lub „profesjonalni twórcy treści”⁸) to obecnie ugruntowane podmioty na rynku mediów audiowizualnych, które mają istotny wpływ na rynek i opinię publiczną. Z ich usług często korzystają dzieci i młodzież. Odnotowano jednak pewne niespójności na rynku wewnętrznym, jeśli chodzi o klasyfikowanie tych podmiotów jako dostawców audiowizualnych usług medialnych⁹.

⁶ Jak wspomniano w pkt 8.

⁷ Dz.U. L 303 z 28.11.2018, s. 69–92.

⁸ W praktyce używa się również innych terminów. Zob.: *Analysis and recommendations concerning the regulation of vloggers* [Analiza i zalecenia w sprawie regulacji dotyczących vlogerów], ERGA, podgrupa 1, 2021, s. 3.

⁹ *Mapping report on the rules applicable to video-sharing platforms – Focus on commercial communications* [Sprawozdanie podsumowujące dotyczące zasad mających zastosowanie do platform udostępniania wideo, ze szczególnym uwzględnieniem przekazów handlowych], EAO 2022, tabela 14. *Obligations regarding (v)blogs and (v)blogging* [Wymogi dotyczące (v)blogów i (v)blogowania], s. 34–37; [Learning from the practical experiences of NRAs in the regulation of vloggers](#) [Wnioski z praktycznych doświadczeń krajowych organów regulacyjnych w dziedzinie regulacji vlogerów], ERGA, podgrupa 1, 2023, s. 15; Sprawozdanie za lata 2019–2022 ze stosowania dyrektywy 2010/13/UE o audiowizualnych usługach medialnych zmienionej dyrektywą (UE) 2018/1808 (SWD(2024) 4 final), s. 4.

ZWRACA SIĘ DO KOMISJI EUROPEJSKIEJ, BY:

8. Przeanalizowała, czy definicje zawarte w dyrektywie o audiowizualnych usługach medialnych obejmują wszystkie odpowiednie usługi dostarczania audiowizualnych treści medialnych, oraz oceniła, na podstawie tej analizy, czy istnieje potrzeba jej doprecyzowania, z uwzględnieniem celów i głównych wartości dyrektywy o audiowizualnych usługach medialnych, w tym wysokiego poziomu ochrony widzów (zwłaszcza małoletnich), równych warunków działania, a także potrzeby proporcjonalności. Obejmuje to ocenę potrzeby dalszego wyjaśnienia, że określone grupy twórców treści na platformach udostępniania wideo (często określani jako „influencerzy” lub „profesjonalni twórcy treści”) są objęte zakresem stosowania dyrektywy o audiowizualnych usługach medialnych.

OCHRONA MAŁOLETNICH

BIORĄC POD UWAGĘ, ŻE:

9. W dyrektywie o audiowizualnych usługach medialnych ustanowiono przepisy mające na celu zapewnienie wysokiego poziomu ochrony małoletnich w przypadku linearnych i nielinearnych usług audiowizualnych, a także w odniesieniu do platform udostępniania wideo. Dyrektywa umożliwia również państwom członkowskim wprowadzenie bardziej szczegółowych lub surowszych przepisów, pod warunkiem że są one zgodne z mającym zastosowanie prawem Unii.
10. Akt o usługach cyfrowych ustanawia zharmonizowane i horyzontalne ramy regulacyjne mające zastosowanie do usług pośrednich w internecie, w tym usług VSP. Zobowiązuje on dostawców platform internetowych do podejmowania odpowiednich i proporcjonalnych środków w celu ochrony małoletnich oraz zobowiązuje dostawców bardzo dużych platform internetowych i bardzo dużych wyszukiwarek internetowych do starannego identyfikowania, analizowania i oceny ryzyka systemowego wynikającego z projektu lub funkcjonowania ich usługi. Dyrektywa o audiowizualnych usługach medialnych wnosi dodatkową wartość poprzez ustanowienie szczegółowych przepisów mających zastosowanie do dostawców – bez względu na ich wielkość – i określających, jakie treści audiowizualne – zarówno materiały redakcyjne, jak i handlowe przekazy audiowizualne – mogą być szkodliwe dla małoletnich.
11. Międzynarodowy charakter najpowszechniej stosowanych i udostępnianych na żądanie audiowizualnych usług medialnych i usług VSP wiąże się z wyzwaniami regulacyjnymi, którymi należy się zająć za pomocą mechanizmów współpracy przewidzianych w prawie Unii.

ZWRACA SIĘ DO KOMISJI EUROPEJSKIEJ, BY:

12. Zbadała, czy w świetle zmieniających się realiów rynkowych i nawyków konsumpcyjnych obowiązujące przepisy nadal odpowiednio zapewniają – w usługach dostarczających treści audiowizualne, zarówno treści redakcyjne, jak i handlowe przekazy audiowizualne, we wszystkich państwach członkowskich – wysoki poziom ochrony małoletnich przed potencjalnie szkodliwymi lub nieodpowiednimi treściami, które mogą zaszkodzić ich fizycznemu, psychicznemu lub moralnemu rozwojowi oraz równe warunki działania wszystkim zainteresowanym podmiotom na rynku audiowizualnym, przy jednoczesnym uwzględnieniu charakteru tych usług.
13. Przeanalizowała wzajemne zależności między przepisami dyrektywy o audiowizualnych usługach medialnych a przepisami aktu o usługach cyfrowych w celu zbadania spójności i jasności ich stosowania w przypadku treści audiowizualnych w odniesieniu do ochrony małoletnich, z uwzględnieniem potrzeby zapewnienia odpowiedniego poziomu ochrony na platformach udostępniania wideo.

ZWRACA SIĘ DO PAŃSTW CZŁONKOWSKICH, BY:

14. Nawiązały, w ramach obecnego zakresu stosowania dyrektywy o audiowizualnych usługach medialnych, ściślejszą i skuteczniejszą współpracę transgraniczną w zakresie ochrony małoletnich, w szczególności poprzez zwiększenie zdolności krajowych organów regulacyjnych i innych właściwych organów do skutecznego radzenia sobie ze stwierdzonymi naruszeniami w przypadku audiowizualnych usług medialnych i z niestosowaniem środków w przypadku usług VSP. Jest to szczególnie istotne w przypadku usług skierowanych do szerokiego grona odbiorców w innych państwach członkowskich UE i ma na celu zapewnienie szybkiej i skutecznej ochrony.
15. Promowały dialog i współpracę z podmiotami pozarządowymi i badaczami w celu gromadzenia wiedzy i dobrych praktyk dotyczących skutecznej ochrony małoletnich, a także promowały proaktywne – opracowane dla małoletnich – inicjatywy na rzecz umiejętności korzystania z mediów i edukacji filmowej.

OBOWIĄZKI DOSTAWCÓW PLATFORM UDOSTĘPNIANIA WIDEO

BIORĄC POD UWAGĘ, ŻE:

16. Treści audiowizualne są bardzo ważnym, atrakcyjnym i dynamicznym elementem środowiska cyfrowego. Atrakcyjność treści audiowizualnych sprawiła, że dostawcy platform udostępniania wideo odgrywają istotną rolę na rynku mediów audiowizualnych, nie podlegając jednak takim samym obowiązkom jak dostawcy audiowizualnych usług medialnych. Wzrost liczby dostawców platform udostępniania wideo zwiększa konkurencję zarówno dla widzów, jak i w kontekście handlowych przekazów audiowizualnych, stwarzając większe wyzwania dla dostawców audiowizualnych usług medialnych.
17. Rozwój usług VSP przyniósł obywatelom nowe możliwości w zakresie wolności wypowiedzi i dostępu do informacji. Ta szybka ewolucja wiąże się jednak ze znacznym ryzykiem dla użytkowników platform udostępniania wideo i dla całego społeczeństwa.
18. Chociaż dostawcy tych platform, zgodnie z definicją zawartą w dyrektywie o audiowizualnych usługach medialnych, nie ponoszą odpowiedzialności redakcyjnej za treści dostępne w ich usługach¹⁰, mają oni decydujący wpływ na selekcjonowanie, prezentację i widoczność tych treści, co np. może znacząco oddziaływać na kształtowanie opinii publicznej. Biorąc pod uwagę ich wpływ, spoczywa na nich istotna odpowiedzialność za ochronę społeczeństwa w tej sferze.

¹⁰ Chyba że są oni również sklasyfikowani jako dostawcy audiowizualnych usług medialnych.

ZWRACA SIĘ DO KOMISJI EUROPEJSKIEJ, BY:

19. Oceeniła obecne rozwiązania przewidziane w dyrektywie o audiowizualnych usługach medialnych, przy jednoczesnym uwzględnieniu odpowiednich przepisów UE, takich jak przepisy aktu o usługach cyfrowych, oraz ich zastosowanie do platform internetowych, które są również usługami VSP; oraz określiła, czy obecne przepisy dyrektywy o audiowizualnych usługach medialnych dotyczące usług VSP są wystarczające do zapewnienia ochrony ogółu społeczeństwa przed szkodami i innymi zagrożeniami społecznymi wynikającymi z treści audiowizualnych dostępnych na platformach udostępniania wideo oraz do promowania równych warunków działania, w tym w dziedzinie handlowych przekazów audiowizualnych.
20. Przeanalizowała potrzebę zmian, mając jednocześnie na uwadze potrzebę jasności prawa, spójności regulacyjnej i wartości dodanej wynikającej z przepisów dyrektywy o audiowizualnych usługach medialnych dotyczących usług VSP, a także potencjalną potrzebę uproszczenia przepisów mających zastosowanie do platform internetowych.

ŚRODKI I POLITYKI WSPIERAJĄCE AUDIOWIZUALNE USŁUGI MEDIALNE I TREŚCI MEDIALNE

BIORĄC POD UWAGĘ, ŻE:

21. Nasilający się problem rozpowszechniania dezinformacji oraz zagranicznych manipulacji informacjami i ingerencji w informację nadal stanowi jedno z największych wyzwań, którym muszą stawić czoła europejskie demokracje. Chociaż tradycyjne media, a zwłaszcza media publiczne, są uznawane przez obywateli większości krajów europejskich za wiarygodne źródło informacji, dynamiczny rozwój technologii, rosnąca rola globalnych platform internetowych, w tym mediów społecznościowych, oraz coraz częstsze wykorzystywanie sztucznej inteligencji zmieniły nawyki konsumentów i wywierają głęboki wpływ na rynek mediów.

22. Globalne platformy internetowe mogą działać jako punkty dostępu do treści medialnych, przy czym ich modele biznesowe prowadzą do zakłócenia dostępu do usług medialnych i ich wykorzystywania, co może skutkować wzmocnieniem polaryzacji treści i dezinformacji.
23. Reklama jest bardzo ważnym źródłem finansowania mediów i audiowizualnych usług medialnych. Rosnące znaczenie platform internetowych i usług VSP wśród odbiorców, zwłaszcza wśród młodych pokoleń, doprowadziło jednak do spadku przychodów z reklam w tradycyjnych mediach, a w szczególności w przypadku audiowizualnych usług medialnych. Równe warunki działania mogą pomóc w zapewnieniu, aby dostawcy usług medialnych w wystarczającym stopniu zarabiali na swoich treściach w kontekście transformacji cyfrowej.
24. W związku z tym, że model odbioru treści szybko się zmienia oraz należy zachować i wspierać pluralizm mediów i różnorodność kulturową, w dyrektywie o audiowizualnych usługach medialnych przypomniano o możliwości przyjęcia przez państwa członkowskie pewnych środków w celu promowania treści służących interesowi ogólnemu (eksponowanie audiowizualnych usług medialnych świadczonych w interesie ogólnym w art. 7a dyrektywy o audiowizualnych usługach medialnych) pod pewnymi warunkami i zgodnie z prawem UE.
25. Środki eksponowania mogłyby być przydatne we wzmacnianiu dostępu do pluralistycznych mediów w internetowym krajobrazie audiowizualnym oraz w promowaniu bardziej wyrównanych warunków działania między dostawcami audiowizualnych usług medialnych a platformami udostępniania wideo, a także twórcami i producentami urządzeń i interfejsów, którzy mogą działać jako strażnicy dostępu do treści i usług medialnych za pośrednictwem własnych systemów rekomendacji i interfejsów. Ponadto widoczność treści, opracowanych zgodnie ze standardami dziennikarskimi, może być skutecznym narzędziem w walce z dezinformacją i zagranicznymi manipulacjami informacjami i ingerencjami w informacje.
26. W świetle innych aktów prawnych UE obecne przepisy dyrektywy o audiowizualnych usługach medialnych stały się niejasne co do zakresu, w jakim państwa członkowskie mogą przyjąć przepisy dotyczące widoczności przedsiębiorstw mających siedzibę w innych państwach członkowskich.

ZACHĘCA PAŃSTWA CZŁONKOWSKIE, BY:

27. Oceniały, w stosownych przypadkach, skuteczność środków krajowych w promowaniu treści służących interesowi ogólnemu, w tym poprzez rozważenie zasadności opracowania skutecznych krajowych systemów eksponowania, bez uszczerbku dla wolności mediów w zakresie odpowiednich usług medialnych, w tym niezależności mediów, i przy pełnym poszanowaniu tej wolności, a także zgodnie z prawem UE.
28. Wspierały inicjatywy w zakresie samoregulacji i współregulacji, które podejmują odpowiednie organizacje i media przede wszystkim w celu: zwalczania dezinformacji i zagranicznych manipulacji informacjami i ingerencji w informacje, wzmocnienia pozycji obywateli oraz zwiększenia zaufania publicznego, przy jednoczesnym zachowaniu standardów dziennikarskich i etyki dziennikarskiej.
29. Strukturalnie wspierały dostawców usług medialnych dostarczających treści wyprodukowane zgodnie ze standardami dziennikarskimi oraz wzmacniały pluralizm mediów poprzez wprowadzenie polityk dla dostawców usług medialnych stosujących profesjonalne standardy dziennikarskie, aby pomóc zwiększyć ilość wartościowych treści w audiowizualnych usługach medialnych i na platformach udostępniania wideo bez uszczerbku dla ich niezależności.
30. Kontynuowały wysiłki na rzecz promowania i wspierania umiejętności, które umożliwiają obywatelom skuteczne i bezpieczne korzystanie z mediów.

ZWRACA SIĘ DO KOMISJI EUROPEJSKIEJ, BY:

31. Biorąc pod uwagę spuściznę ERGA w dziedzinie monitorowania przestrzegania przez sygnatariuszy unijnego kodeksu postępowania w zakresie zwalczania dezinformacji oraz nowe obszary kompetencji Rady ds. Usług Medialnych utworzone na mocy europejskiego aktu o wolności mediów, regularnie współpracowała z państwami członkowskimi w sprawie wyników zorganizowanego dialogu między dostawcami bardzo dużych platform internetowych (w szczególności tymi, które wchodzą w zakres definicji usług VSP), przedstawicielami dostawców usług medialnych i innymi kluczowymi zainteresowanymi stronami, w szczególności w odniesieniu do przestrzegania inicjatyw samoregulacyjnych mających na celu ochronę użytkowników przed szkodliwymi treściami, w tym inicjatyw mających na celu przeciwdziałanie dezinformacji.

32. Zewidencjonowała obecne ograniczenia i doświadczenia w zapewnianiu odpowiedniej widoczności w kontekście transgranicznych mediów cyfrowych oraz oceniła interakcje przepisów dotyczących eksponowania z prawem UE, a także zbadała, w jaki sposób systemy eksponowania mogą skutecznie odnosić się do odpowiednich usług, w tym usług podlegających jurysdykcji innych państw członkowskich¹¹ i zgodnie z prawem UE.
33. Monitorowała wpływ obecnych przepisów na zrównoważony charakter europejskich mediów w ekosystemie cyfrowym oraz na równe warunki działania na rynku mediów audiowizualnych, w szczególności w dziedzinie reklamy.
34. Biorąc pod uwagę potrzebę strukturalnego wzmocnienia i wspierania dostawców usług medialnych przez państwa członkowskie, w dalszym ciągu sprzyjała efektowi dźwigni pomocy publicznej poprzez przegląd stosowania zasad pomocy państwa, w tym, w stosownych przypadkach, ogólnego rozporządzenia w sprawie wyłączeń grupowych (GBER).

DOSTĘPNOŚĆ WYDARZEŃ O ZASADNICZYM ZNACZENIU SPOŁECZNYM

BIORĄC POD UWAGĘ, ŻE:

35. Artykuł 14 dyrektywy o audiowizualnych usługach medialnych, który reguluje wydarzenia o zasadniczym znaczeniu społecznym, obejmuje wyłącznie nadawców. Wydarzenia sportowe nie są już jednak rozpowszechniane i oglądane wyłącznie za pośrednictwem linearnych audiowizualnych usług medialnych. Są one w coraz większym stopniu udostępniane za pośrednictwem innych usług, z ograniczonym i płatnym dostępem. W rezultacie duża część krajowych odbiorców może zostać pozbawiona swobodnego dostępu do tych wydarzeń, które mają szczególne znaczenie społeczne i kulturowe.

¹¹ Zgodnie ze sprawozdaniem w sprawie wdrażania i transgranicznego egzekwowania europejskich ram prawnych dotyczących cyfrowych i audiowizualnych usług medialnych (ERGA, podgrupa 4, 2024, s. 2) eksponowanie usług świadczonych w interesie ogólnym jest trudne do wyegzekwowania ponad granicami.

ZWRACA SIĘ DO KOMISJI EUROPEJSKIEJ, BY:

36. Przeanalizowała najważniejsze zmiany w dziedzinie dystrybucji wydarzeń o zasadniczym znaczeniu społecznym i oceniła, czy zakres przedmiotowy art. 14 dyrektywy o audiowizualnych usługach medialnych nadal w istotny sposób chroni szeroki dostęp do tych wydarzeń.

SYTUACJE TRANSGRANICZNE I WSPÓŁPRACA TRANSGRANICZNA

BIORĄC POD UWAGĘ, ŻE:

37. Procedury współpracy dwustronnej, wynikające przede wszystkim z protokołu ustaleń ERGA, okazały się ważnymi i skutecznymi narzędziami podejmowania kwestii transgranicznych i pozwoliły właściwie wyważyć z jednej strony swobodę korzystania z usług, a z drugiej – ochronę innych podstawowych wartości na europejskim rynku audiowizualnym. Współpraca wielostronna za pośrednictwem Europejskiej Rady ds. Usług Medialnych (wcześniej ERGA) i komitetu kontaktowego jest również nieocenionym narzędziem rozwiązywania problemów transgranicznych. Ponadto art. 14 europejskiego aktu o wolności mediów oferuje nowe rozwiązania, które mają dodatkowo wzmocnić na rynku wewnętrznym taką zorganizowaną współpracę organów regulacyjnych ds. mediów, a jednocześnie przyznaje Radzie ds. Usług Medialnych znaczącą rolę w promowaniu spójnego wdrażania dyrektywy o audiowizualnych usługach medialnych w całej Unii.
38. ERGA zidentyfikowała jednak, a państwa członkowskie wskazały kilka konkretnych problemów w obowiązujących przepisach dyrektywy o audiowizualnych usługach medialnych¹², głównie w art. 2 ust. 4 w związku z art. 3, w szczególności w odniesieniu do przypadków obejmujących audiowizualne usługi medialne pochodzące z państw trzecich.

¹² *Report on the implementation and cross-border enforcement of the European legal framework for digital and audiovisual media services* [Sprawozdanie z wdrażania i transgranicznego egzekwowania europejskich ram prawnych dotyczących cyfrowych i audiowizualnych usług medialnych] (ERGA, podgrupa 4, 2024, s. 5, 14–17); *The practical application and future of cross-border enforcement of media law* [Praktyczne stosowanie i przyszłość transgranicznego egzekwowania prawa medialnego] (ERGA, podgrupa 1, 2023, s. 8).

39. Odnotowano także pewne problemy z transgranicznym egzekwowaniem przepisów w środowisku internetowym¹³. Artykuł 15 europejskiego aktu o wolności mediów oferuje organom regulacyjnym ds. mediów nowy specjalny mechanizm, który ma ułatwić skuteczne transgraniczne egzekwowanie od dostawców platform udostępniania wideo obowiązków wynikających z dyrektywy o audiowizualnych usługach medialnych. Oczekuje się, że nowy przepis przyczyni się do ograniczenia tych problemów.

ZWRACA SIĘ DO KOMISJI EUROPEJSKIEJ, BY:

40. Monitorowała stosowanie i skuteczność nowych narzędzi współpracy przewidzianych w europejskim akcie o wolności mediów.
41. Oceniała obowiązujące przepisy transgraniczne zawarte w dyrektywie o audiowizualnych usługach medialnych, aby zapewnić skuteczne egzekwowanie zasad tej dyrektywy na rynku wewnętrznym, w szczególności w odniesieniu do dostawców usług z państw trzecich, z uwzględnieniem zmian na rynku.
42. Oceniała praktyczne stosowanie mechanizmów transgranicznych przewidzianych w dyrektywie o handlu elektronicznym w odniesieniu do usług platform udostępniania wideo, respektując przy tym wagę zasady kraju pochodzenia jako jednej z kluczowych reguł rynku wewnętrznego oraz uwzględniając, że UE musi zapewnić wysoki poziom ochrony małoletnich oraz respektować i promować pluralizm mediów i różnorodność kulturową.

ZWRACA SIĘ DO PAŃSTW CZŁONKOWSKICH, BY:

43. Angażowały się w dalszą aktywną współpracę i wymianę dobrych praktyk w celu rozwiązania konkretnych problemów w sprawach transgranicznych.

¹³ *Report on the implementation and cross-border enforcement of the European legal framework for digital and audiovisual media services* [Sprawozdanie z wdrażania i transgranicznego egzekwowania europejskich ram prawnych dotyczących cyfrowych i audiowizualnych usług medialnych] (ERGA, podgrupa 4, 2024, s. 17–18); *The practical application and future of cross-border enforcement of media law* [Praktyczne stosowanie i przyszłość transgranicznego egzekwowania prawa medialnego] (ERGA, podgrupa 1, 2023, s. 9).

Dokumenty źródłowe

Parlament Europejski i Rada Unii Europejskiej

- Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/13/UE z dnia 10 marca 2010 r. w sprawie koordynacji niektórych przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich dotyczących świadczenia audiowizualnych usług medialnych (dyrektywa o audiowizualnych usługach medialnych) (Dz.U. L 95 z 15.4.2010, s. 1)
- Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1808 z dnia 14 listopada 2018 r. zmieniająca dyrektywę 2010/13/UE w sprawie koordynacji niektórych przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich dotyczących świadczenia audiowizualnych usług medialnych (dyrektywa o audiowizualnych usługach medialnych) ze względu na zmianę sytuacji na rynku (Dz.U. L 303 z 28.11.2018, s. 69–92)
- Dyrektywa 2000/31/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 8 czerwca 2000 r. w sprawie niektórych aspektów prawnych usług społeczeństwa informacyjnego, w szczególności handlu elektronicznego w ramach rynku wewnętrznego (dyrektywa o handlu elektronicznym) (Dz.U. L 178 z 17.7.2000, s. 1–16)
- Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/1083 z dnia 11 kwietnia 2024 r. w sprawie ustanowienia wspólnych ram dla usług medialnych na rynku wewnętrznym i zmiany dyrektywy 2010/13/UE (europejski akt o wolności mediów) (Dz.U. L, 2024/1083, 17.4.2024)

- Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/2065 z dnia 19 października 2022 r. w sprawie jednolitego rynku usług cyfrowych oraz zmiany dyrektywy 2000/31/WE (akt o usługach cyfrowych) (Dz.U. L 277 z 27.10.2022, s. 1)
- Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2024/1689 z dnia 13 czerwca 2024 r. w sprawie ustanowienia zharmonizowanych przepisów dotyczących sztucznej inteligencji oraz zmiany rozporządzeń (WE) nr 300/2008, (UE) nr 167/2013, (UE) nr 168/2013, (UE) 2018/858, (UE) 2018/1139 i (UE) 2019/2144 oraz dyrektyw 2014/90/UE, (UE) 2016/797 i (UE) 2020/1828 (akt w sprawie sztucznej inteligencji) (Dz.U. L, 2024/1689, 12.7.2024)

Parlament Europejski

- Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 9 maja 2023 r. w sprawie transpozycji zmienionej dyrektywy o audiowizualnych usługach medialnych (Dz.U. C, C/2023/1062, 15.12.2023)

Rada Unii Europejskiej

- Konkluzje Rady w sprawie wspierania influencerów jako autorów treści internetowych (Dz.U. C, 2024/3807, 23.7.2024)
- Konkluzje Rady w sprawie ochrony wolnego i pluralistycznego systemu medialnego (Dz.U. C 422 z 7.12.2020, s. 8)

Komisja Europejska

- Sprawozdanie za lata 2019–2022 ze stosowania dyrektywy 2010/13/UE o audiowizualnych usługach medialnych zmienionej dyrektywą (UE) 2018/1808 (SWD(2024) 4 final)
- Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów pt. „Europejskie media w cyfrowej dekadzie: Plan działania na rzecz wsparcia odbudowy i transformacji” (COM/2020/784 final)
- Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów pt. „Cyfrowa dekada dla dzieci i młodzieży: nowa europejska strategia na rzecz lepszego internetu dla dzieci (BIK+)” (COM/2022/212 final)
- Komunikat Komisji pt. „Wytyczne w sprawie stosowania w praktyce kryterium zasadniczej funkcji w odniesieniu do definicji »usługi platformy udostępniania wideo« zgodnie z dyrektywą o audiowizualnych usługach medialnych” (Dz.U. C 223 z 7.7.2020, s. 3)
- Komunikat Komisji pt. „Wytyczne na podstawie art. 33a ust. 3 dyrektywy o audiowizualnych usługach medialnych dotyczące zakresu sprawozdań państw członkowskich w sprawie środków na rzecz promowania i rozwijania umiejętności korzystania z mediów” (Dz.U. C 66 z 23.2.2023, s. 3)

- Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów pt. „Zwalczanie dezinformacji w internecie: podejście europejskie” (COM(2018) 236 final)
- Rozporządzenie Komisji (UE) nr 651/2014 z dnia 17 czerwca 2014 r. uznające niektóre rodzaje pomocy za zgodne z rynkiem wewnętrznym w zastosowaniu art. 107 i 108 Traktatu (Dz.U. L 187 z 26.6.2014, s. 1–78), *najnowsza wersja skonsolidowana: 1 lipca 2023 r.*

Rada Europy

- Wytyczne w sprawie przeciwdziałania rozpowszechnianiu w internecie informacji wprowadzających w błąd i dezinformacji poprzez weryfikację faktów i rozwiązania w zakresie projektowania platform w sposób zgodny z prawami człowieka, Komitet Sterujący ds. Mediów i Społeczeństwa Informacyjnego (CDMSI) Rady Europy, 24. posiedzenie w dniach 29 listopada – 1 grudnia 2023 r.

Europejskie Obserwatorium Audiowizualne (EAO)

- *The protection of minors on VSPs: age verification and parental control* [Ochrona małoletnich na platformach udostępniania wideo: weryfikacja wieku i kontrola rodzicielska], EAO 2024
- *AVMSDigest Safe screens: protecting minors online* [Bezpieczny ekran: ochrona małoletnich w internecie], EAO 2024
- *Mapping of national rules applicable to video-sharing platforms: Illegal and harmful content online* [Podsumowanie przepisów krajowych mających zastosowanie do platform udostępniania wideo: nielegalne i szkodliwe treści w internecie], EAO 2022
- *Mapping report on the rules applicable to video-sharing platforms – Focus on commercial communications* [Sprawozdanie dotyczące zasad mających zastosowanie do platform udostępniania wideo, ze szczególnym uwzględnieniem przekazów handlowych], EAO 2022
- *New actors and risks in online advertising* [Nowe podmioty i zagrożenia w reklamie internetowej], EAO 2022
- *IRIS Special 2023-1: Public interest content on audiovisual platforms: access and findability* [Treści leżące w interesie publicznym na platformach audiowizualnych: dostęp i znajdowalność], EAO 2023
- *Media literacy and the empowerment of users* [Umiejętność korzystania z mediów i wzmocnianie pozycji użytkowników], EAO 2024

Europejskie Obserwatorium Mediów Cyfrowych (EDMO)

- *Guidelines for Effective Media Literacy Initiatives* [Wytyczne w sprawie skutecznych inicjatyw na rzecz umiejętności korzystania z mediów], EDMO 2024

Europejska Grupa Regulatorów ds. Audiowizualnych Usług Medialnych (ERGA)

- *ERGA's views on the future priorities for media policy* [Opinia ERGA w sprawie przyszłych priorytetów polityki medialnej], ERGA 2024
- *Report vloggers 1 – Analysis and recommendations concerning the regulation of vloggers* [Sprawozdanie na temat vlogerów nr 1 – Analiza i zalecenia w sprawie regulacji dotyczących vlogerów], ERGA, podgrupa 1, 2021
- *Report Vloggers 2 – How to identify and localise vloggers and regulate their commercial communication* [Sprawozdanie na temat vlogerów nr 2 – Jak identyfikować i lokalizować vlogerów oraz regulować ich komunikację handlową], ERGA, podgrupa 1, 2022
- *Learning from the practical experiences of NRAs in the regulation of vloggers* [Wnioski z praktycznych doświadczeń krajowych organów regulacyjnych w dziedzinie regulacji vlogerów], ERGA, podgrupa 1, 2023
- *The implementation(s) of article 28b of the AVMSD: national transposition approaches and measures by video-sharing platforms* [Wdrażanie art. 28b dyrektywy o audiowizualnych usługach medialnych: krajowe podejście do transpozycji i środki stosowane przez platformy udostępniania wideo], ERGA, podgrupa 1, 2022
- *Overview document on the exchange of best practices regarding Arts. 7a and 7b of the AVMSD* [Dokument przeglądowy dotyczący wymiany najlepszych praktyk w zakresie art. 7a i 7b dyrektywy o audiowizualnych usługach medialnych], ERGA, podgrupa 1, 2021
- *The practical application and future of cross-border enforcement of media law* [Praktyczne stosowanie i przyszłość transgranicznego egzekwowania prawa medialnego], ERGA, podgrupa 1, 2023
- *Report on the implementation and cross-border enforcement of the European legal framework for digital and audiovisual media services* [Sprawozdanie z wdrażania i transgranicznego egzekwowania europejskich ram prawnych dotyczących cyfrowych i audiowizualnych usług medialnych], ERGA, podgrupa 4, 2024
- *Report on ERGA MoU implementation in 2024 and its 4 years of functioning* [Sprawozdanie z realizacji protokołu ustaleń ERGA w 2024 r. i z 4 lat jego funkcjonowania], ERGA, podgrupa 1, 2025

Inne

- Kodeks postępowania w zakresie zwalczania dezinformacji z 2022 r.
<https://digital-strategy.ec.europa.eu/pl/policies/code-practice-disinformation>
 - Sprawozdania krajowe za lata 2020–2022 na temat środków w zakresie umiejętności korzystania z mediów na podstawie dyrektywy o audiowizualnych usługach medialnych
-